

ΑΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΜΠΟΥΣΙΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
~~ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ~~
ΕΥΒΟΥΛΗΣ
ΜΗΤΡΟΣ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Έκδοσις Ι. Μετ. Αγ. Παντελεήμονος Πεντέλης

Άθήνα 2010

www.kathimerini.gr

Δρος Χαραλάμπους Μπούσια

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΒΟΥΛΗΣ

Μητρός τοῦ Ἐνδόξου
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται τῇ 30ῃ Μαρτίου

Ἐκδοσις Ἱ. Μετοχίου Ἁγ. Παντελεήμονος
Κοκκιναρᾶ Πεντέλης
Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη

ΑΘΗΝΑΙ 2010

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΛΩΦΜΑΤΩΝ ΠΕΤΡΑΚΗ

Αριθμ. Πρωτ. 478

Εν Αθήναις τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 2010

Πρὸς τὸν
Παν/τον Ἀρχιμανδριτην
π. Ονούφριον Κωστόπουλον
Μετοχιάρην Ἱεροῦ Μετοχίου
Ἁγίου Παντελεήμων
"Κοκκιναρᾶ"

Πανοσιολογιώτατε

Μονιμος προσδοκία τῶν πιστῶν εἶναι ἡ κατὰ Θεὸν προκοπή τῶν Μοναχῶν καὶ ἡ ἐκπληρωσις τῆς ἀποστολῆς τους. Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας, διαπιστώνουμε τὴν πνευματικὴ πρόοδο τῶν Πατέρων τοῦ Μετοχίου μας, ἐν Πεντέλῃ Ἁγίου Παντελεήμονος, ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀριθμητικὴν των αὐξησιν (νέων μορφωμένων ἀνθρώπων), ἀλλὰ καὶ τον ἐνθερμον ζῆλον, τὴν κατ' ἐπίγνωσιν ἀφιέρωσίν των καὶ ἐνάσκησιν τῶν θείων ἐντολῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησίν σας.

Ἡ παρούσα ἐκδοσις τῆς ασματικῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁσίας Εὐβούλης, μητρός τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἀπόδειξιν τῆς πνευματικῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἱεραποστολικῆς ἀποστολῆς σας ὄχι μόνον πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς πολυαριθμοὺς προσκυνητὰς τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου μας.

Ἐκ μέσης ψυχῆς σας συγχαίρομεν διὰ τὴν ποιμαντικὴν μέριμναν διὰ τῆς παρούσης ἐκδόσεως, εὐχόμενοι πλουσίαν τὴν παρὰ Κυρίου εὐλογίαν διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὁσίας Μητρός Εὐβούλης.

Μετ' ἄχου ἰσ' ἄλογων

διὰ τὸ Ἡγουμενικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Καθηγούμενος

Ἰακωβὸς Μπιτσάουρης
Ἀρχιμ. Ἰακωβὸς Μπιτσάουρης

Κυριακὴ 26.9.2010
Μετάστασις τοῦ Ἁγίου Ενδόξου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα»
ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσό-
μοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Εὐβούλη σεμνή, τὴν ἀρετὴν, οὐρανίῳ ἔρωτι, ὀλο-
σχερῶς ἀγαπήσασα, ἐκ βρέφους ἤνυσας, ἐν Νικο-
μηδεῖα, βιοτὴν θεάρεστον, καὶ πίστιν ἀπορρήψασα
ἄνομον, τοῦ εἰδωλόφρονος, Εὐστοργίου, τοῦ συζύ-
γου σου, τὸν ἀγῶνα, καλῶς ἐπεράτωσας.

Εὐβούλη, τῆς πίστεως λαμπάς, παμφαής, ἐφώτι-
σας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀκτῖσι πέρατα,
κτίσεως καὶ τούτου, τὰ σεπτὰ ἐντάλματα, τηρήσασα
καλῶς διεσκόρπισας, δεινὴν σκοτόμαιναν, ἀσεβείας
τοῦ συζύγου σου· ὅθεν πάντες, τὴν μνήμην σου σέ-
βομεν.

Εὐβούλη, χαρίτων θεϊκῶν, διαυγὲς κυάθιον, ἐν ἀλη-
θεῖ πεπολίτευσαι, ὄντως χρηστότητι, καὶ κατηξιώ-
θης, οὐρανόθεν, πάγκαλε, ἐλλάμψεως καὶ δόξης τῆς
κρείττονος· ὅθεν τιμῶντές σε, κατ' ἀξίαν ἱκετεύο-
μεν· μὴ παρίδης, ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Εὐβούλη, τὸ τέκνον σου σοφῶς, διεπαιδαγώγησας,
διδάσκουσα αὐτῷ πολιτεύεσθαι, κατὰ τὸ θέλημα,

τοῦ Θεοῦ καὶ στρέφειν, τῆς καρδίας ὄμματα, αὐτοῦ
ἀεὶ πρὸς μόνα τὰ ἄρρευσα, καὶ διαμένοντα· ὡς
σπορέα ὄθεν πίστεως, τῆς ἀμώμου, Χριστοῦ σε γε-
ραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Σκευὸς εὐχρηστον παντοδαπῶν ἀρετῶν χρηματίσα-
σα, παρὰ Κυρίου ἀξιοχρέως ἐδοξάσθης, Εὐβούλη
πανεύφημε· ἐν εὐσεβείᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ διαθρέψα-
σα, τὸ τέκνον σου Παντελεήμονα, ἀτραπούς αὐτῷ
χρηστότητα ὑπέδειξας· ἀξιοθεῖσα οὖν ὑποδέξα-
σθαι, αὐτὸν ἐν πόλῳ ὡς ἀθλοφόρον, μὴ παύσῃ σὺν
αὐτῷ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β´. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε, τῆς ἀρετῆς, κατάκαρπος ἐλαία, Εὐβούλη,
καὶ ἀγάπης, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, εὐθυτενῆς κυ-
πάρισσος.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προ-
σέσχε μοι.

Γάλακτι ἱερῷ, τῆς πίστεως, Εὐβούλη, διέθρεψας
σὸν τόκον, τὸν ἀθλητὴν Κυρίου, κλεινὸν Παντελε-
ήμονα.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατπύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐθραυσας ἀληθῶς, τῆς ἀσεβείας τεῖχος, τῇ χάριτι,
Εὐβούλη, Χριστοῦ καὶ εὐσεβείας, τὸ κράτος ἐμεγά-
λυνας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Χαῖρε, Τριάς σεπτῆ, εὐψύχων ἀθλοφόρων, ἀγλαΐ-
σμα τὸ θεῖον, καὶ εὐλαβῶν μπτέρων, χαρὰ ἡ ἀνεκλά-
λητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, ἀγαθὴ, ὑπερευλογημένη, πρεσβείαις τῆς
Εὐβούλης, τῇ νεολαίᾳ δεῖξον, ὁδοὺς τῆς ἀγαθότητος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ «Μακάριος ἀνὴρ», εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχους στ' καὶ πάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νικομυδίας τὸν γόνον, τὸν εὐθαλέστατον, Εὐβούλῃν τὴν ἀγίαν, ἀθλοφόρου μπτέρα, νοσοῦντων ἀνιάτων τοῦ ἱατροῦ, θείου Παντελεήμονος, ἐγκωμιάζοντες ὕμνοις χρεωστικῶς, καταστέψωμεν εὐσχήμοσιν.

Τῶν χριστωνύμων χορεῖαι, δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ μελιρρύτοις ὕμνοις, καταστέψωμεν πόθῳ, Εὐβούλῃν τὴν θεόπνου καὶ φωταυγῆ, ὡς μπτέρα καλλίτεκνον· ἀμὰς γὰρ ὄφθη Κυρίου πανευκλεῆς, καὶ τροφὸς ἀγία μάρτυρος.

Πνευματοφόρον Εὐβούλῃν, πάντες τιμήσωμεν· ὡς εὐλαβῆς γὰρ ρίζα, εὐωδέστατον ἄνθος, ἐξήνθησε τῷ κόσμῳ τὸν ἀθλητὴν, θεῖον Παντελεήμονα, ἐν ταῖς ψυχαῖς διαπνέοντα εὐσεβῶν, εὐωδίαν θείας χάριτος.

Ἡ Βιθυνία καυχᾶται, τῆ σῆ λαμπρότητι, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡ θεία, Ἐκκλησία σῶ τέκνω, Εὐβούλῃ, ἐν σταδίῳ τῷ κραταιῷ, ὄντως Παντελεήμονι, τῷ θεία χάριτι νόσων παντοδαπῶν, ἐποφθέντι ὀλετήριον.

Συζυγικὴν σου, Εὐβούλῃ, κλίνην ἀμίαντον, τηρήσασα ἐμφρόνως, καὶ συζύγου σου πλάνην, μὴ στέρξασα

ἔδειχθης τῆς ἀληθοῦς, τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν πίστεως, κανὼν καὶ σύνοικος, πάντιμε, ἀρετῶν, θεαρέστων καὶ σεμνότητος.

Παιδαγωγὸς ὡς ἀρίστη, ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, ἐμφορουμένη Μῆτερ, τοῦ ἀγίου, Εὐβούλη, τὸν σπόρον τῆς ἀγάπης τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ Παντάνακτος ἔσπειρας, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ τέκνου σου τοῦ σεπτοῦ, θαυμαστοῦ Παντελεήμονος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐξέλαμψε σήμερον ὡς ἀστὴρ ἑαρινός, τῆς ἀοιδίμου ἀθλητομήτορος μνήμη, καταλάμπουσα πάντας ἀκραιφνοῦς πίστεως, καὶ ἀγωγῆς ἐνθέου τοῖς πυρσεύμασιν· αὕτη γὰρ σοφίας ἐνθέου πεπλησμένη, παιδαγωγὸς ἀρίστη ἀνεδείχθη, τοῦ μονογενοῦς αὐτῆς υἱοῦ Παντελεήμονος, καὶ ὑποφῆτις πρὸς ἐνθέους ἀναβάσεις· καὶ νῦν τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐφετῶν, Κυρίῳ Ἰησοῦ παρεστῶσα, πρεσβεύει ἀπαύστως σὺν τῷ αὐτῆς τέκνῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων ἐν ἄσμασιν αὐτῆς τὴν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης...

Εἷσδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. λα´ 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; Τιμιώτερα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θάρσει ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα βίον. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νεκρῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίनाις. Θεωρήσασα γεώργιος ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνηξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίη· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνηξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν τὰ δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεπ-

μοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἦνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτὴ αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. θ' 10-18).

Ἄρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆσεις χρόνον καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς σου. Υἱέ, ἐὰν σοφὸς γένησεαυτῶ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά. Ὁς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δ' ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορευέται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατεῖαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα· ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. Ὁ

δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα πρὸς αὐτήν· οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον καὶ ὑπερβήσῃ ποταμὸν ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῆ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ' 1-13).

Ἄκουσατε, παῖδες, παιδείαν πατρὸς καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοϊαν· δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην καὶ γὰρ πατρὶ ὑπήκοος καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός, οἱ ἐδίδασκόν με καὶ ἔλεγον· ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολάς, μὴ ἐπιλάθῃ μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν καὶ ἀνθέξεταιί σου· ἐράσθητι αὐτῆς καὶ τηρήσει σε· περιχαράκωσον αὐτήν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ, ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἄκουε, υἱέ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου· ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιᾶσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτήν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ἰδιόμελα
Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ τοῦ Ἀδραμυτινοῦ κόλπου
ώραία νύμφη, φυτὸν εὐθαλέστατον βλαστήσασα,
Εὐβούλην τὴν ἀξιάγαστον· αὕτη γὰρ εὐσεβείας τὸ
κράτος ἐμεγάλυνε, καὶ χριστωνύμων δῆμιον ἐλά-
μπρυνε, τῇ ἀκραιφνεῖ καὶ φιλοθέῳ πολιτεία· ἀρπα-
γεῖσα οὖν προώρως, ἵνα μὴ κακία ἀλλάξη αὐτῆς σύ-
νεσιν, Κυρίῳ πρεσβεύει σὺν τῷ αὐτῆς τέκνῳ, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Στομωθεῖσα τῇ ἀγάπῃ τοῦ γλυκυτάτου σου Ἰησοῦ,
Αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας, Εὐβούλη πανέν-
δοξε· ἀρεταῖς γὰρ παιδρυνομένη ἰσαγγέλως ἐβίω-
σας, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπιμελῶς τῷ σῶ υἱῷ ἐδίδα-
ξας· ἀξιοθεῖσα οὖν μήτηρ ἀθλητοῦ γενέσθαι πᾶν
ἀλκίφρονος, σὺν αὐτῷ Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν ἥθεσιν ἀπλάστοις κοσμήσασαν τὴν Ἐκκλη-
σίαν, Εὐβούλην, μπτέρων πανευλαβῶν τὸ ἀγαλλία-
μα, οἱ πιστοὶ ἀξιοχρέως μακαρίσωμεν· αὕτη γὰρ τὸ
κάλλος τῆς τῶν ψυχῶν εὐπρεπείας ὑποδεικνύουσα,
τῶν εἰδώλων πλάνης τὰς ρίζας ἀπέταμε δρεπάνῃ τῆς

πίστεως, καὶ εἰς λειμῶνα εὐσεβείας τὸν αὐτῆς υἱὸν
εἰσῆγαγε· μετ' αὐτοῦ οὖν εὐφραينوμένη ἐν πόλῳ,
Χριστὸν ἱκετεύει ἀξιῶσαι καὶ ἡμᾶς ἀπολαῦσαι, τῆς
μυστικῆς τοῦ Παραδείσου εὐωδίας καὶ χάριτος.

Ἔχος δ'.

Θεοπρεπῶς σήμερον ἀδελφοὶ πανηγυρίσωμεν, τῆς
ἀθλητομήτορος Εὐβούλης, τὴν πάντιμον καὶ ἀεισέ-
βαστον μνήμην· αὕτη γὰρ τὴν λαμπάδα τῆς ἀληθοῦς
πίστεως ἄσβεστον κατέχουσα, τῆς εἰδώλων πλάνης
σκοτομίνην εὐθαρσῶς ἐσκέδασεν· ἡσύχως οὖν τελέ-
σασα τὸν βίον, Χριστῷ τῷ ποθινῷ ἠξιώθη συνεῖναι,
καὶ γενέσθαι ἡμῶν θερμὴ πρὸς Αὐτὸν πρέσβειρα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὰς βουλὰς ἰχνηλατοῦσα τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν
σταυρὸν Αὐτοῦ αἴρουσα ἐπ' ὤμων, τὸν τῆς συζυγίας
δίαυλον θεαρέστως διέβης, Εὐβούλη πάνσεμνε, καὶ
τῷ σῷ υἱῷ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῆς ψυχῆς ἐδί-
δαξας· τὸ τῆς πίστεως ὅθεν ὑπερυψώσασα τρόπαι-
ον, μετ' ἀγγέλων συγχορεύεις ἐν τῇ ἄνω κληρουχίᾳ,
καὶ σὺν τῷ υἱῷ σου Παντελεήμονι πρεσβεύεις, ἔλε-
νηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε ἐν ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε...
Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἀθλητομῆτορ σεμνή, Παντελεήμονος, κλεινοῦ καλλιμάρτυρος, κειμήλιον εὐσεβείας, μπτέρων ἢ καλλονή, χριστεπωνύμων πάντων, καὶ πανάσπιλε, ἀμνάς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ Δεσπότη τοῦ κτίσεως, σεπτῆ Εὐβούλη, τῶν εἰδώλων τὴν δύναμιν, ἢ συντρίψασα, τοῖς πανσόφοις σου ῥήμασιν· ὄθεν τὴν θεῖαν μνήμην σου, τιμῶντες γηθόμενοι, νῦν ὡς εὐκλείας ἀρρήτου, σὲ κοινωνὸς ἀναμέλλομεν, καὶ ἔνθερμον κόσμου, πρὸς Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, καὶ Κτίστην πρέσβειρα.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Χαίροις, τὸν οἶκον ἢ τῆς ψυχῆς, Παντελεήμονος, σοῦ τέκνου, ἐρείσασα, Εὐβούλη πνευματοφόρε, ἐπὶ τὴν πέτραν Χριστόν, ὡσπερ οἰκοδόμος, θεοφώτιστος, ὃν ἄγριοι ἄνεμοι, ἐδαφίσαι οὐ δύνανται, οὔτε ποιῆσαι, αὐτὸν τρέμειν γῆς σεισμάτα, γῆναι ἔχουσα, ἀνδρικὸν ὄντως φρόνημα· σὺ γὰρ διαπεράσασα, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, καλῶς εἰς ὄρμον ἀγήρω, ζωῆς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἀτέρμονος, μῆτερ, προσωρμίσθης, ἔνθα χαίρεις, ἀεὶ καὶ γάνυσαι.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, ἢ τῶν ἀγγέλων ζωὴν, ὑπὸ τὸ ἄχθος συζυγίας ζηλώσασα, καὶ ἄκρα χρηστοθηεῖα, καὶ ἀγαπή-

σει Θεοῦ, σεαυτήν, Εὐβούλη, ὠραίσασα· λαμπὰς γὰρ ὡς πάμφωτος, τὴν σὴν φλόγα μετέδωκας, τῷ σῶ ἀνδρείῳ, τέκνῳ, Παντελεήμονι, τῷ φωτίσαντι, εὐψυχία τὰ σύμπαντα· σβέσον οὖν νῦν βοῶμέν σοι, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν πανακήρατον μνήμην σου, ἀγαῖς πρεσβειῶν σου, πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν πανευίλατον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Δεῦτε, λαοί, Νικομηδείας τὴν ἀμνάδα, καὶ καλλιτέκνον μτέρα τοῦ μάρτυρος Παντελεήμονος, ὑμνήσωμεν, Εὐβούλην τὴν αἰίδιμον· αὕτη γὰρ τῷ τῆς ψυχῆς κάλλει κεκοσμημένη, κατπύγασεν ὥσπερ ἄστηρ τπλαυγέστατος εὐσεβείας τὰ σύμπαντα, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἐκράτυνε· νῦν οὖν ἀμπεχομένη ἀφθαρσίας ἐσθῆτα, στεφανηφόρος παρίσταται τῷ Φωτοδότῃ Κυρίῳ, τῷ φωτίζοντι καὶ ἀγιάζοντι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καλλιμάρτυρος, δεῦτε, ἀθλητομήτορα, Παντελεή-
μονος, πάντες, μελισταγέσιν ῥοδαῖς, καταστέψωμεν,
Εὐβούλην τὴν αἰοίδιμον, κράζοντες· γάλακτι εὐχῶν,
τῶν σεπτῶν σου πρὸς Χριστόν, καὶ Κτίστην τῆς
οἰκουμένης, ἡμᾶς λιμώττοντας θρέψον, ἵνα ἐκθύμως
σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος....

Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Εὐβούλη ἀγλαή, εὐθαλέστατον ἄνθος, τῆς πίστεως Χριστοῦ, μυστικῆ εὐωδία, ἠθῶν τῶν ἀμέμπτων σου, καὶ σεμνῆς πολιτείας σου, πάντας ἥδυνας, τοὺς ὡς μτέρα ἁγίαν, ἀνυμνοῦντάς σε, Παντελεήμονος ὄντως, ἀλκίφρονος μάρτυρος.

Δόξα.

Εὐβούλη ἀγλαή, εὐθαλέστατον ἄνθος, τῆς πίστεως Χριστοῦ, μυστικῆ εὐωδία, ἠθῶν τῶν ἀμέμπτων σου, καὶ σεμνῆς πολιτείας σου, πάντας ἥδυνας, τοὺς ὡς μτέρα ἁγίαν, ἀνυμνοῦντάς σε, Παντελεήμονος ὄντως, ἀλκίφρονος μάρτυρος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καρδίαν μου, ἀγνή, τὴν χροανθεῖσαν κακία, ἐκκάθαρρον ῥοαῖς, τοῦ ἀπείρου ἐλέους, καὶ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τυραννίδος τοῦ ὄφους, ἵνα μέλπω σε, εἰς τοὺς αἰῶνας αἰώνων, Μητροπάρθενε, εὐλογημένη Μαρία, δαιμόνων κατάπτωσις.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν τρίβον προκρίνασα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, κα-
τηύθυνας ἄριστα, πρὸς σωτηρίους νομάς, Εὐβού-
λη, τὸν τόκον σου, τὸν καταξιωθέντα, δήμοις ἀριθ-
μηθῆναι, πανευκλεῶν μαρτύρων, καὶ κλεινῶν ἀναρ-
γύρων, μεθ' οὗ συγχαίρεις νῦν ἐν σκηναῖς, αἰδιότη-
τος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρὸς δόξαν οὐράνιον, καὶ ἀφθαρσίας πηγάς, σοὺς
δούλους κατεύθυνον, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, τοὺς
ὡς πηγὴν χαρίτων, εὐλαβῶς σε ὑμνοῦντας, καὶ θαυ-
μασίων ξένων, πολυχεύμονα κρήνην, τὴν βρούουσαν
χαρᾶς δαψιλῶς, ἅπασι νάματα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τοῦ Παντοκράτορος, Χριστοῦ ἠγά-
πησας καὶ τὰ φθειρόμενα, κάλλη μισήσασα σοφῶς
ἐδίδαξας τὸν υἱόν σου, ἀθλητὴν τὸν πάγκαλον, θεῖον
Παντελεήμονα, ἀγαπᾶν τὸν Κύριον ὑπὲρ πάντα τὰ
γῆινα· διό σε νῦν τιμῶντες βοῶμεν· Χαίροις, Εὐβού-
λη θεόσοφε.

Δόξα.

Τὴν ὠραιότητα τοῦ Παντοκράτορος, Χριστοῦ ἠγάπησας καὶ τὰ φθειρόμενα, κάλλη μισήσασα σοφῶς ἐδίδαξας τὸν υἱόν σου, ἀθλητὴν τὸν πάγκαλον, θεῖον Παντελεήμονα, ἀγαπᾶν τὸν Κύριον ὑπὲρ πάντα τὰ γήϊνα· διό σε νῦν τιμῶντες βοῶμεν· Χαίροις, Εὐβούλη θεόσοφε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου, ἀγνὴ Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλτισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον (Κεφ. η΄ 34- θ΄ 1) Ζῆτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον
τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Τῶν ἀρετῶν εὐπραγία κεκοσμημένη, ἐναρέτου πο-
λιτείας ὑπέδειξας τρίβους, τῷ θεοφιλεῖ σου υἱῷ,
μεγαλομάρτυρι Παντελεήμονι· τὴν πίστιν οὖν τη-
ρήσασα, καὶ καλῶς τὸν βίον τελέσασα, κληρονόμος
γέγονας τῆς οὐρανῶν βασιλείας, εἰς ἣν πρεσβεύεις
εἰσελθεῖν καὶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«ΑΘΛΗΤΟΜΗΤΟΡΙ ΕΥΒΟΥΛῆ, ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΑΔΩ.
X. M.»

ᾠδὴ α´. Ἦχος δ´. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀσμάτων τοῖς ἄνθεσιν, ἀθλητομήτορα στέψωμεν,
Εὐβούλην, τὴν ἔνθεον, ἀξιοχρέως, πιστοί, τὴν ἐκθρέ-
ψασαν, Χριστοῦ ἐν νουθεσίᾳ, μαρτύρων τὸ καύχη-
μα, Παντελεήμονα.

Θεός, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης, Μῆτερ, καρδίας σου,
Εὐβούλη, σοί, πάνσεμνε, ἐνεπιστεύθη υἱόν, ἵνα πί-

στεως, σὴν μεταδοίης φλόγα, αὐτῷ τὴν φλογίζουσαν, στήθη τὰ θεῖά σου.

Λειμὼν ἀγιότητος, Εὐβούλη, πέλουσα ἥνθησας, τὸν Παντελεήμονα, ῥόδον Χριστοῦ εὐανθές, τὴν ὑφήλιον, αὐτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ὁδμαῖς καὶ ἰάσεων, καταμυρίσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἦγίασεν Ὑψιστος, τὴν σὴν νηδύν, Μητροπάρθενε, Χριστὸς ὁ Θεάνθρωπος, σκηνώσας μόνος ἐν σοί, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ φύσιν, Θεοτόκε· διὸ πάντες μέροπες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τὴν πάγκαλον ἅπαντες Εὐβούλην, μητέρα τοῦ θείου ἀθλητοῦ, κλεινοῦ Παντελεήμονος, οἱ γηγενεῖς τιμήσωμεν, ὡς φοίνικα ὑψίκομον, καρπὸν μελίρρυτον φέροντα.

Ὅδὸν ὑποδείξασα εὐθεΐαν, τῆς πίστεως τόκῳ σου σεπτῷ, καὶ γάλακτι ἐκθρέψασα, αὐτὸν ζωῆς τῆς κρείττονος, ποθεῖν αὐτὸν ὑπέδειξας, Εὐβούλη, πάντα τὰ ἄρρευστα.

Μητέρων ἀκρότης χριστοφόρων, Εὐβούλη, βλεφάροις νυσταγμόν, τοῖς θείοις σου οὐκ ἔδωκας, ἄχρι τῆς σῆς κοιμήσεως, ἀπαύστως κοπιάζουσα, ὑπὲρ παιδείας τοῦ τέκνου σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ μήτηρ τοῦ πάντων Βασιλέως, Εὐβούλης λιταῖς
τῆς εὐκλεοῦς, μπρὸς Παντελεήμονος, τοῦ ἀθλητοῦ,
ἀξίωσον, ἡμᾶς συνεῖναι Τόκῳ σου, ἀεὶ ἐν πόλῳ τῷ
θειῷ σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Διανύσασα τῆς συζυγίας, τρίβον, πάντιμε, μεστήν
τριβόλων, καὶ τῇ πίστει σοῦ συζύγου μὴ στέρξασα,
ἐν νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνέθρεψας, τὸν σὸν υἱόν,
ἀθλητὴν Παντολέοντα, θεία χάριτι τὸν εἶτα δειχθέντα
πίστεως, κρηπίδωμα, Εὐβούλη, ἀδιάσειστον.

Δόξα.

Διανύσασα τῆς συζυγίας, τρίβον, πάντιμε, μεστήν
τριβόλων, καὶ τῇ πίστει σοῦ συζύγου μὴ στέρξασα,
ἐν νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνέθρεψας, τὸν σὸν υἱόν,
ἀθλητὴν Παντολέοντα, θεία χάριτι τὸν εἶτα δειχθέντα
πίστεως, κρηπίδωμα, Εὐβούλη, ἀδιάσειστον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παράδεισος, Παρθενομήτορ, θεοδόξαστε, σὲ
ἀνυμνοῦντες, νοπτὸν τὸ τῆς ζωῆς ξύλον ἔχοντα, τὸν
Λυτρωτὴν τῶν ἀπάντων ἐν μέσῳ σου, καθικετευόμεν
τοὺς παραβάσεις, καταξίωσον χαρᾶς Παραδείσου,
Δέσποινα, τρυφήσαι νεκρωθέντας, οἴμοι, δούλους σου.

Ῥδὴ δ' Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὴν ἀπαύστως νουθετοῦσαν, ἐν Χριστοῦ τοῖς προστάγμασι, πάνσοφον Εὐβούλῃν, τόκον τὸν αὐτῆς ἀξιάγαστον, Παντελήμονα θεῖον, εὐφημήσωμεν, ἀνακράζοντες· χαίροις, μπτέρων ὑπόδειγμα.

Οὐρανόφωτε λυχνία, ἡ φωτίσασα πέρατα, τῆς Νικομηδείας, σοῦ χρηστοπθειίας πυρσεύμασιν, ἄστρον, Εὐβούλῃ, φωτόλαμπρον ἀνέδειξας, γενναιότητος, σὸν τέκνον, Παντελήμονα.

Ῥῶσιν δαφυλῶς ἐξ ὕψους, εὐσεβέσι παρέχοντος, μήτηρ γλυκυτάτη, ἱαματικοῦ καλλιμάρτυρος, Παντελήμονος, πέλουσα ἐκδίωξον, τὴν ἀσθένειαν, ἡμῶν, Εὐβούλῃ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἴδε κόπους οὐρανόθεν, εὐσυμπάθητε Δέσποινα, σὲ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ τῶν ἀμαρτάδων ἀπέλασον, ἡμῶν ὀμίχλην, ἡ μόνη κόσμῳ τέξασα, τὸν Παντάνακτα, καὶ φωτοπάροχον Κύριον.

Ῥδὴ ε' Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εὐβούλῃ θεόσοφε, Νικομηδείας καύχημα, καὶ σεπτὸν ὠράϊσμα μπτέρων, ὥσπερ ἀγάπης, στηλογραφίαν Χριστοῦ, τιμῶντές σε πάντες οἱ πιστοί, τὴν ἀγίαν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν γηθόμενοι.

Ἐπιπλάνας ἀπλανήτης τοῦ
Ἰπὲρ Κτίστου μάχεσθαι, καὶ λάτρεις ἀποστρέφε-
σθαι, τῶν εἰδώλων, ἔπιθες, Εὐβούλη, τὸν ἀθλοφό-
ρον, υἱὸν σου, οὗ ἀπλανής, ὑπῆρξες τῷ ὄντι ποδη-
γός, πρὸς ζῶν ἀμείνονα, καὶ ἀγάπην ἀθόλωτον.

Βαθμίδας ἀνέρχεσθαι, τῆς ἀρετῆς ἐδίδασκες, πά-
ντοτε, Εὐβούλη, τὸν υἱὸν σου, οὗ μαρτυρίου, τὸν
πόθον ὁ πολίος, Ἐρμόλαος εἶτα ὁ σοφός, ἦναψε καὶ
κόσμημα, Ἐκκλησίας ἀνέδειξεν.

Θεοτοκίον.

Ἰομβρίζεις ἐκάστοτε, σῆς εὐσπλαγχνίας νάματα,
Μῆτερ, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, τῇ χάριτί σου,
οἷα νεφέλη ζωῆς, ἀλήκτου, Παρθένε ἀγλαή, ἡ αἰε-
δροσιζουσα, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Ἰδὲ στ' . Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ἰμνοῦντες μνήμην τὴν θεῖαν σου, Εὐβούλη, ρίζα
πάντιμε πίστεως, Παντελεήμονος, τοῦ ἀθλοφόρου,
αἰτούμεθα, τὰς πρὸς τὸν Ζωοδότην, θερμὰς πρε-
σβείας σου.

Λαμπὰς ἐνθέου μπρόττος, Εὐβούλη, σὸν υἱὸν γα-
λουχήσασα, φωτὶ τῆς πίστεως, αὐτὸν ἀνδρείας κατέ-
δειξας, τοῦ Παρακλήτου σθένει, ἀστέρα πάμφωτον.

Ἰὺφράνθη δῆμος χριστῶνυμος, Εὐβούλη, τῇ ἀθλί-
σει τοῦ τόκου σου, Παντελεήμονος, τοῦ ἀναργύρου
παρέχοντος, τοῖς ἀλγεινῶς νοσοῦσι, ταχὺ ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους φρέαρ ἀκένωτον, Παρθένε, τοὺς οἰκέτας σου οἴκτειρον, καὶ ῥῦσαι θλίψεων, τοὺς σοὶ ἀει καταφεύγοντας, ῥανίσι σῶν ἀόκνων, εὐχῶν πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ἀθλητομήτορα κλεινὴν καὶ ὑποτύπωσιν, σεπτῶν μπέρων ἀρεταῖς τὴν διαλάμπασαν, ἐπαινέσωμεν, Εὐβούλν τὴν θεοφόρον, ῥίζαν ἔνθεον τερπνοῦ Παντελεήμονος, ἴον πίστεως καὶ κρίνου γενναιότητος, ἀνακράζοντες· Χαίροις, Μῆτερ θεόφιλε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄυλον πολιτείαν, μετελθοῦσα, Εὐβούλν, ἀγγέλων ἰσοστάσιος ὤφθης· ἐκτακεῖσα γὰρ ὡςπερ κηρός, εἰς παιδαγωγίαν ἐν Χριστῷ τέκνου σου, κλεινοῦ Παντελεήμονος, διήγειρας πιστοὺς βοᾷν σοι·

Χαῖρε, τὸ κλέος Νικομυδείας·
Χαῖρε, τὸ κῦδος τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε ἀρετῆς ψυχοτρόφου ἀρχέτυπον·
Χαῖρε, ἀγωγῆς θεαρέστου κιννάμωμον.

Χαῖρε, ῥόδον εὐωδέστατον ἀγαπήσεως Χριστοῦ·
Χαῖρε, λίκνον πολυτίμητον νουθεσίας σοῦ υἱοῦ.

Χαῖρε, ἀθλητομῆτορ καλλιμάρτυρος θεία·
Χαῖρε, θερμὴ ἀκέστορ τῶν πιστῶν καὶ ταχεῖα.

Χαῖρε, ἀστὴρ φρονήσεως πᾶμφωτος·
Χαῖρε, λαμπτὴρ συνέσεως ἔκλαμπρος.

Χαῖρε, μπτέρων ἐνθέων φαιδρότης·
Χαῖρε, ἐγγάμων γυναιῶν σεμνότης.
Χαίροις, Μῆτερ θεόφιλε.

Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας,
ἥτοι τῆς Α΄ Μαρτίου. Εἶτα λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
Εὐβούλης, μητρὸς κατὰ σάρκα τοῦ ἐνδόξου μεγαλο-
μάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι·

Χριστοῦ παιδαγωγίας βᾶθρον, Εὐβούλη,
Χριστῷ προσήνεγκας δῶρον τὸν υἱόν σου.

Συναξάριον.

Ἡ ἐνδοξὸς καὶ θεοφιλὴς μήτηρ τοῦ μεγαλομάρτυ-
ρος Παντελεήμονος ἔλαμψεν ὡς ἀστὴρ ἀρετῶν καὶ
ὀρθῆς κατὰ Χριστὸν διαπαιδαγωγήσεως τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς ἐν Νικομηδεῖα. Σύζυγος οὕσα τοῦ τὰ εἶδωλα
σέβοντος Εὐστοργίου παρέμεινεν ἀκλινὴς τῇ τοῦ
Χριστοῦ πίστει, ἦν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐδίδαξεν.
Προῶρως ἀρπαγεῖσα πρὸς δόμους οὐρανοῦς, ἵνα
τῷ Χριστῷ ἀεὶ συνευφραίνεται, ἠξιώθη ὑποδέξα-

σθαι μεγαλομάρτυρα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐν πόλῳ δόξης. Μετ' αὐτοῦ ἀπαύστως πρεσβεύει τῷ εὐϊλάτῳ Κυρίῳ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἁμφω ὑγείας τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ´. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γόνον πάντιμον, τὸν σόν, Παντελεήμονα, ἐν πέτρα πίστεως, ὡς οἰκοδόμος σοφός, Εὐβούλη, ἐστήριξας, ἵνα οἱ ἄνεμοι, μὴ πειρά, αὐτὸν τοῦ βίου ἅπαντες, οἱ δριμεῖς καὶ θυελλώδεις.

Κατ' ἀξίαν σου, τὴν μνήμην καταστέφομεν, Εὐβούλη, ἄσμασιν, ἀθλητομῆτορ σεμνή, Χριστοῦ τῷ θελήματι, τὴν νουθετήσασαν, τὸν ἐν μάρτυσι, κλεινὸν Παντελεήμονα, ἱατῆρα τῶν νοσοῦντων.

Ῥραῖσασα, ψυχὴν υἱοῦ ἀνδρείου σου, Παντελεήμονος, τοῦ εὐκλεοῦς ἀθλητοῦ, Εὐβούλη, τοῖς λόγοις σου, καὶ παραδείγματι, πολιτείας σου, ἐνθέου διεκόσμησας, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε, ψυχῆς ἐμῆς ἀγλάϊσμα, καὶ κόσμου στήριγμα, δείκτης γενοῦ ἀπλανῆς, ὁδοῦ τῆς ἀγούσης με, πρὸς μεταμέλειαν, ἁμαρτάδων μου, ἀπειρῶν τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ κοπὴν θελήματός μου.

Ῥδὴ η´. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἴον μυροβόλον σωφροσύνης, μπτέρων θεοεικέλων κρίνον εὖσμον, καὶ παιδαγωγήσεως, ἐν Χριστῷ κιννάμων, βουλῇ τοῦ Παντοκράτορος, προώρως τόκον σου, κατέλιπες Αὐτοῦ τῇ προνοίᾳ, πρὸς σκηνὰς ἀφθίτους, Εὐβούλη, μεταστᾶσα.

Ὁ χορὸς πιστῶν Νικομυδείας, Εὐβούλη, σὴν ἀγαθότητα θεώμενος, καὶ τὴν σὴν ἐνάρετον, βιοτὴν ἐκραύγαζε· τῆς μόνης Θεομήτορος, ὑπάρχεις ἔσοπτρον, ἀγγέλων ἰσοστάσιε ὄντως, καὶ πασῶν μπτέρων, θεοφιλῶν πυξίον.

Νέκταρι ποτίσασα, Εὐβούλη, ἡμῶν τῆς Χριστοῦ ἀμώμου πίστεως, τὸν Παντελεῆμονα, τόκον τὸν ὠραῖόν σου, καὶ γάλακτι ἐκθρέψασα, αὐτὸν χρηστότητος, ἠρπάγης, ἵνα μὴ ἡ κακία, κόσμου μεταβάλει, τὴν θείαν σύνεσίν σου.

Θεοτοκίον.

Ἄγνισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ ῥύπου τῆς ἀμαρτίας ἀποκάθαρσον, σώματα τῶν δούλων σου, τῶν καταφευγόντων σοι, καὶ ἐκζητούντων χάριν σου, τὴν θείαν, Δέσποινα, ἀγνεῖας διαυγέστατον σκεῦος, στήλη παρθενίας, καὶ σωφροσύνης κέρας.

Ῥδὴ θ´. Ἄπας γηγενής.

Δρόσον θεϊκὴν, ὑπόθεν ἐπόμβρισον, τοῖς ἀνυμνοῦσί

σε, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου, ἐπιτελοῦσι, λαμπροῖς ἐν ἄσμασιν, ἀθλητομῆτορ ἔνδοξε, Εὐβούλῃ πάνσημνε, ἵνα πάντες, δόξαν ἀναπέμπωμεν, ἀφθαρσίας τῷ γέρα σοι νεύμαντι.

Ὡσπερ πρὸς Θεόν, μεσίτριαν ἔνθερον, ἡμεῖς προβάλλομεν, σέ, θεοχαρίτῳτε, Εὐβούλῃ, μήτερ, Παντελήμονος, τοῦ κραταιοῦ, καὶ μνήμην σου, τὴν θείαν ἄγοντες, ἐκβοῶμεν· τὰ ἡμῶν προσάγαγε, εὐμενῶς πρὸς τὸν Κτίστην αἰτήματα.

Χαῖρε, ἀθλητοῦ, Εὐβούλῃ, ἀλκίφρονος, ρίζα ἡ ἔνθεος, οἱ πιστοὶ κραυγάζοντες, ἀναβοῶμεν· τῶν σῶν ἐντεύξεων, δρεπάνῃ ριζοτόμῳσον, τὰ ἀνομήματα, τῶν σπευδόντων, χάριτι τῇ θείᾳ σου, καὶ ἡμῖν ἀκακίαν ἐμφύτευσον.

Θεοτοκίον.

Μέμνησο ἡμῶν, τῶν ὕμνοις τιμώντων σε, Θεογενήτρια, καὶ φαιδροῖς ἐν ἄσμασι, τελούντων μνήμην, τῆς οὐρανόφρονος, Εὐβούλῃς, ἵνα πάντοτε, σέ μεγαλύνοντες, τὸν Υἱόν σου, καὶ Σωτῆρα κτίσεως, εἰς αἰῶνας αἰώνων δοξάζωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν σὸν υἱὸν βαστάσασα, ἐν ταῖς σεπταῖς ἀγκάλαις σου, πίστεως γάλακτι θείῳ, αὐτὸν διέθρεψας, μήτερ, Εὐβούλῃ, καὶ πρεσβείαις σου, ὑπόθεν κατηξίωσας, αὐτὸν ἀνῦσαι στάδιον, τοῦ μαρτυρίου γενναίως, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ἄγιωσύνης πρότυπον, Παρθένε ἀπειρόγαμε, τὴν
ἐναγῆ μου καρδίαν, τῆ δαυιλῆ χάριτί σου, ἀγίασον,
κραυγάζω σοι, καὶ οὐρανοπολίτην με, δεῖξον, χαρᾶς
τῆς κρείττονος, ἵνα ὁ τάλας τρυφήσω, καὶ εὐφροσύ-
νης ἀλήκτου.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσθῶμεν στίχους δ´
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ´. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σύζυξ Εὐστοργίου πάνσεμνε, ἀψύχων λίθων τοῦ,
φεῦ, λάτρου πίστιν πατρῶαν σου, εἰς Χριστὸν ἐτή-
ρησας, ἄχρι τέλους ἀνόθευτον, καὶ ὡσπερ κόνιν, τὰ
φληναφήματα, αὐτοῦ δυνάμει, Θεοῦ ἐσκόρπισας,
διατηρήσασα, πῦρ τῆς ἀγαπήσεως, τοῦ Ἰησοῦ, ἐν
καρδία ἄσβεστον, Εὐβούλῃ ἐνθεε.

Μήτηρ ἀθλητοῦ στερρόφρονος, τοῦ καὶ ἰαματικοῦ,
θείου Παντελεήμονος, ἐν τῇ φάτνῃ πίστεως, τοῦ
Χριστοῦ ἐσπαργάνωσας, αὐτόν, Εὐβούλῃ, τῆς εὐσε-
βείας σου, τῆ θείᾳ θέρμῃ, αὐτόν ἐτύλιξας, καὶ τῷ σῶ
γάλακτι, ἀρετῆς διέθρεψας, αὐτόν μαζῶν, ἐκ τῶν
σῶν, πανεύφημε, γυναίων κόσμημα.

Γνώμη φιλοθέῳ διάυλον, σῆς ἐπὶ γῆς βιοτῆς, διελ-
θοῦσα τὸν βέβηλον, ὄντως καὶ ἀρχέκακον, ἀληθῶς
ἐθριάμβευσας, ἐχθρόν, Εὐβούλῃ, καὶ δόξης στέ-
φανον, παρὰ Κυρίου, ἀλήκτου εἴληφας· ὅθεν τὴν

μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον, χαρμονικῶς, ἐκτελοῦντες μέλπομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ἰδε τῆς ψυχῆς τὸ ἄλγος μου, νοσοῦσης, οἴμοι, δεινῶς, ἀτιμίας τοῖς πάθεσι, καὶ ζωὴν μου ρύθμισον, μετανοίας ταῖς πράξεσιν, Εὐβούλη θεία, Παντελεήμονος, τοῦ ἀθλοφόρου, μήτερ πανένδοξε, ἵνα γεραίρω σε, σὺν τῷ θεῷ τέκνῳ σου, καὶ τὰς σεπτὰς, ἐκζητῶ πρεσβείας σου, πρὸς τὸν Παντάνακτα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις σκηνώσασα, ἐν τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ, ὄργανον θεοκίνητον πίστεως, καὶ μπτρικῆς ἀγάπης σε ἀνέδειξεν, Εὐβούλη ἀξιάγαστε· ἀνεπιλήπτῳ γὰρ βίῳ διέλαμψας ἐν τῇ Νικομδεῖα, καὶ φιλοστόργως τὸν υἱόν σου Παντελεήμονα ἵδυνας, πρὸς ἀφθαρσίας σκηνώσεις δι' ἐννόμου ἀθλήσεως· κατεύθυνον οὖν καὶ ἡμᾶς τοὺς ὕμνοις τιμῶντάς σε, πρὸς αἰδιότητος δόμους πανευφροσύνους, δεόμεθα, ταῖς σαῖς ἀδιαλείπτοις δεήσεσι, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἁγίας ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος. Ὁ τῆς ΚΖ' Κυριακῆς.

Εὐαγγέλιον. Τὸ τοῦ Σαββάτου τῆς ΙΖ' Ἑβδομάδος
τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Παντελεήμονος τοῦ σεπτοῦ, τὴν μπέρα πάντες,
ἀνυμνήσωμεν εὐλαβῶς, τὴν ἐν νουθεσίᾳ, ἐκθρέψα-
σαν Κυρίου, αὐτόν, σεμνὴν Εὐβούλν, τὴν παναοί-
διμον.

Δίστιχον.

Ἀθλητομήτορα ὕμνησεν Εὐβούλν
Χαραλάμπης, πατὴρ Παντελεήμονος.

ΤΕΛΟΣ

καὶ Δοξὰ τῶι Μονῶι ἀληθίνῳ θεῶι ἡμῶν